

Lá Thư Thụ Nhân

Cóc cuối tuần --- La Promesse Rompue

From: Luong V. Tran

Date: Thursday, January 21, 2021, 09:11 AM PST

Kính gửi đến quý anh chị con cóc cuối tuần.

Đạo:

Trách em sao vội về trời,

Trách anh sao mãi còn nơi dương trần.

I. Cóc cuối tuần Phú Lang Sa:

La Promesse Rompue

(Cho những ai đang buồn đau vì lẽ bạn)

Que c'est loin le jour où nous deux,
Les yeux imprégnés de tendresse,
Et le cœur inondé d'ivresse,
Nous avons échangé nos vœux.

Nous nous sommes alors promis
Que, durant ce séjour sur terre,
Quoi qu'il nous advienne, ma chère,
Nous ne serions point désunis.

Mais parvient soudain ton trépas,
La vie dès lors n'est qu'un orage.
Hélas, je manque le courage
De suivre d'emblée dans tes pas.

Est-ce par toi, brisant le vœu,
Ou par moi, rompant la promesse,
Que nous devons vivre en détresse,
Toi dans les cieux, moi dans ce lieu?

Chérie, je ne sais pas pourquoi
Dieu t'a déplacée de ce monde,
Laisant cette âme vagabonde
Traîasser ici-bas sans toi.

*Trần Văn Lương
Cali, 1/2021*

II. Phỏng dịch thơ Việt:

Lời Hứa Không Tròn

Đã xa lắm ngày chúng mình hai đứa,
Nhu tình dâng tràn mắt tựa sóng khơi,
Và con tim như chén rượu đầy vơi,
Cùng trịnh trọng trao nhau lời thệ nguyện.

Rồi thử thi câu thề non hẹn biển,
Hứa cùng nhau đi trọn chuyến xe trần,
Dù cho đời đầy đau khổ gian truân,
Mình sát cánh, mặc muôn phần khốn khó.

Nhưng đau đớn, em qua miền thiên cổ,
Đời anh nay toàn giông gió nồm nê.
Anh trách mình sao lưu luyến bến mê,
Không can đảm theo em về tiên cảnh.

Có phải tại em vội vàng cất cánh,
Hay tại anh bạc hãnh chẳng giữ lời,
Nên giờ đây mình day dứt một đời,
Hai đứa phải hai nơi buồn tê tái.

Anh không hiểu sao trời xanh tai quái,
Bắt em yêu trở lại chốn thần tiên,
Để mặc anh dưới thế với muôn phiền,
Chẳng còn có em bên mình sớm tối.

*Trần Văn Lương
Cali, 1/2021*

III. Phỏng dịch thơ Tây Ban Nha:

La Promesa Rota

Lejos parece el día en que nosotros,
Los ojos de ternura y amor llenados,
Los corazones de gozo inundados,
Intercambiamos los deseos nuestros.

Nos prometimos, siempre bendecidos,
Que, durante la estancia en esta tierra,
Aunque nosotros el destino atierra,
Estaríamos nunca desunidos.

De repente la muerte te ha raptado,
Se ha transformado la vida en tormenta.
Carece de coraje mi alma incruenta
De seguirte y quedarme así a tu lado.

¿Eres el que en tus votos ha fallado,
O soy el que ha roto mi propia promesa,
Que nuestro sufrimiento nunca cesa,
Y que nuestro destino es separado?

Nunca llego a entender, querida mía,
Por qué del mundo Dios te ha colegido,
Mientras que este errabundo es permitido
Vagar aquí sin ti su entero día.

*Trần Văn Lương
Cali, 1/2021*

IV. Phỏng dịch thơ Anh văn:

The Broken Promise

How far away, my dear, has been the day
When we, the eyes imbued with tenderness,
The joyous hearts immersed in drunkenness,
Exchanged the vows that only love can say.

We promised one another eagerly
That through the span of our short earthly stay,
Whatever fate inflicts on us each day,
We shall remain together willingly.

But, sad to say, your end came suddenly,
And since then life became a stormy hell.
I lack the courage and the luck as well
To follow in your footsteps readily.

Is it because of you who broke the vow,
Or really me who broke my given oath,
That in distress we have to languish both,
Condemned to stay in isolation now?

I never do succeed to understand
Why God decides to take you off our site,
But allows me, this drifting parasite,
To roam down here without your loving hand.

*Trần Văn Lương
Cali, 1/2021*

V. Phỏng dịch thơ Hán: Âm:

違誓

這天二小靈,
臉色滿柔情,
眼大睜心醉,
欣欣結誓盟。

莊嚴起諾言
水若淹乾坤,
火若吞宇宙,
難分隔我們。

妳命忽逢終,
世間乍困窮。
我肝微不敢
同妳赴天宮。

真由妳負情,
還是我忘盟,
而兩人遭苦,
不能共此生?

永遠我難明
老天怎無情,
迫妳回仙界,
我此處伶仃。

陳文良

Vi Thệ

Giá thiên nhị tiểu linh,
Kiểm sắc mẫn nhu tình,
Nhãn đại tranh, tâm túy,
Hân hân kết thệ minh.

Trang nghiêm khởi nặc ngôn,
Thủy nhược yểm càn khôn,
Hỏa nhược thôn vũ trụ,
Nan phân cách ngã môn.

Nễ mệnh hốt phùng chung,
Thế gian sạ khôn cùng,
Ngã, can vi, bất cảm
Đồng nễ phó thiên cung.

Chân do nễ phụ tình,
Hoàn thị ngã vong minh,
Nhi lưỡng nhân tao khổ,
Bất năng cộng thử sinh?

Vĩnh viễn ngã nan minh
Lão thiên chằm vô tình,
Bách nễ hồi tiên giới,
Ngã thử xứ linh đình.

Trần Văn Lương

Nghĩa:

Trái Lời Thề

Ngày đó hai linh hồn nhỏ,
Sắc mặt ôn nhu dịu dàng,
Mắt mở lớn, con tim ngất say,
Hớn hở kết câu thệ ước.

(Minh) nghiêm trang hứa rằng
Cho dù nước (có) ngập trời đất,
Cho dù lửa (có) nuốt trọn vũ trụ,
(Thì cũng) khó mà chia cách chúng ta.

(Nhưng) em chợt mất đi,
Đời bỗng khôn khổ gian nguy,
Anh, gan nhỏ, không dám
Theo em cùng lên trời.

Có thực là bởi em phụ tình,
Hay chính là tại anh quên lời thề,
Mà hai người (phải) gặp đau khổ,
Không thể cùng chung sống (trọn) kiếp này.

Anh mãi mãi khó mà hiểu được
Tại sao trời già lại vô tình
Bắt em về cõi tiên,
(Lại bắt) anh lẻ loi ở chốn này.